

kan vælge sin Mand, kun at det skal være en Mand, som har de Egenffaber, der omtales her, nemlig at han, foruden at have Attester for at være paalidelig, tillige har arbejdet ved Pasningen af en Dampkedel, og dersom der, som den ærede Landstingsmand ogsaa hittede, kunde findes saa mange af den Slags Folk, saa faar jo netop Kedelejeren et meget stort Valg. Derimod er det ganske vist, at der i § 6 er et Forslag om, at Fabriktilsynet skal kunne afstedige en Kedelpasser eller forlange ham afstediget, men det er dog noget ganske andet, end at der skulde være nogen Indstrænkning i Henseende til Ansættelsen. Thi § 6 kan jo kun komme til Anvendelse mod en Mand, naar han virkelig har gjort sig skyldig i forskellige Utilbørligheder, og hvis han mener, at man uden Grund forlanger ham afstediget, kan han endog saa klage til Justitsministeriet og saaledes faa Spørgsmaalet drøftet tilstrækeligt. Jeg tror derfor ikke, at der fra denne Side vil være noget at erindre.

J øvrigt vare jo allerede Forhandlingerne i forrige Samling tilstræffelige til at vise mig, at Lovforslaget vel næppe kan gennemføres uden Ændringer. Det er heller ikke min Mening, men jeg vil naturligvis vente, indtil jeg ser disse Ændringer formulerede bestemt, med at udtale mig nærmere om dem.

G. G. Andersen: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (B. Lunn) gjorde sig til Talsmand for den Frygt, at hvis der blev indført en Prøve for Kedelpassere, saa vilde Faren for, at Strejfer blev almindelige, være større, end det nu er Tilfældet. For saa vidt denne Frygt er berettiget, maa jeg maasse tillade mig at gøre den Bemærkning, at det samme jo gælder for alle Fag, hvor der fordres aflagt en Prøve. Jeg skal saaledes minde det ærede Medlem om, at vi have en Lov om Maskinisteksaminer, som jo nu har bestaaet i nogle Aar, og det har ikke vist sig, at det, at Maskinisterne til Søss aflagde Prøve, har affødt det Resultat, at der blev almindelig Strejfe over hele Vinien, og at hele Dampffibsfarten derved blev stoppet. Jeg tror ikke, at der er nogen som helst Grund til at være denne Frygt. Med Hensyn til Frygten for Strejfer i det hele taget paa Grundlag af, at Kedelpasserne skulle have aflagt en Prøve, skal jeg sige, at den samme Arbejdskraft, som vi have nu som Kedelpassere, vil jo være til Stede, ogsaa efter at denne Lov er vedtagen. Der staar i § 5: „De Personer, som paa den Tid, da denne Lov træder i Kraft, i mindst 3 Maa-

neder efter den 12te Oktober 1889 have forestaaet Pasningen af en Dampkedel, kan der, for saa vidt de efter de af dem tilvejebragte Oplysninger anses for tilstræffeligt paalidelige og kyndige, af vedkommende Fabrikinspektør tilstaaes Berettigelse til fremdeles at forestaa Pasning af Dampkedler.“ Man vil se, at det vistnok kun vil blive ganske faa af dem, der nu ere bekvæmmede som Kedelpassere, der ville blive skubbende ud, og der vil altsaa, naar denne Lov træder i Kraft, være den samme Arbejdsstyrke til Kedelejernes Disposition som den, Kedelejerne disponere over for Tiden. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at antage, at det, at vi faa en Lov, som kræver visse Betingelser hos Kedelpasserne, vil fremkalde det Forhold, at der snarere vil komme Strejfer og Arbejdsløshed. Jeg mener saaledes, at den Frygt, som blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds, er aldeles uberegtiget.

Chr. Nielsen: Ja, efter at have hørt den ærede Justitsminister, er jeg lidt mere beroliget, men jeg hænger mig stadig fast i § 6, for naar de kunne afstediges, maa de jo ogsaa kunne ansættes af Tilsynet, men det lader jo til, at det kunne vi i alt Fald nok komme ud over. — Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Carstensen) oplyste, hvorledes man stod, naar en fast ansat Fyrbøder eller Maskinpasser blev syg, saa var man færdig. Nej, det er man ikke, thi man kan ikke antage, at der nu længere er nogen Mejeribestyrer, som er uden Kyndighed i at passe Kedler og Maskiner. Som jeg nævnte før, er der nu Overskud af den Slags Folk, for det kan ikke hjælpe, at nogen vil søge Plads som Mejeribestyrer uden at have taget et Kursus, hvorved han har lært at passe Dampkedler; uden det vilde han ikke blive antagen. Faren er derfor ikke saa stor for, at man tør i Staa, hvis man har en Mand, og han saa bliver syg; men derfor kunde man, mener jeg, hvordan det end gaar eller ikke gaar, fordrø, at Ansvaret skulde lægges over paa Bestyreren. Det er nu det, jeg vil gøre klart her, at det ikke gaar an, at vi paa Mejerierne staa med to Bestyrere, en, som skal bestyre Mejeriet, og en, som skal bestyre Kedlerne og Maskinerne. Det kan ikke lade sig gøre. Hvis vi gøre det, saa gaar det hele i Staa. Men jeg mener ogsaa, at det kommer man vel nok ud over. Jeg har tilladt mig at fremsøre det her ved 1ste Behandling, for at det eventuelle Udvalg kan tænke over det, saa at vi ikke gaa hen og lave noget, som vi senere fortryde.